

Thì sinh viên khi nghe thầy giảng về năm không gian nghệ thuật, không gian ảo, không gian thực, rồi tiếp theo chuông, mặt trời ... của u u m m ,chỉ hiểu mô tả gì, quả thật nhìn quanh mình chúng thầy có cái không gian điển hình nào để làm ví dụ

Thầy bảo làm điêu khắc , các em không được đem cái tượng trong studio của mình ra mà để tung tung, kẻo thì bẻ và mang tiếp là ...mù đất, thầy cũng đúng, này nhé :tượng đem ra cần bẻ hủ Gốm thì là thành TỐNG BỐ HỒ thì t, t n m n, lẩn lóc chẻ ăn nháp gì. Cái vụn hoa thì bẻ tí, có cái tượng rõ là to, trong cái tượng to thì có cái gì bé bé....

Khi ra trường được đi thăm thú mặt số nơi mọi vật ra, à muốn để cái tượng của mình thì mình PHẢI làm không gian cho nó trú ẩn, dù to hay nhỏ, trong nhà hay ngoài đường để phù hợp nghiên cứu kỹ. Tính toán chu đáo, làm sao cho bên phía ng tám hướng đều hòa hợp với cảnh quan môi trường, tạo nên tượng thầy giác ngộ và đức biết hướng nà là tác phẩm luôn luôn phù hợp với góc nhìn hợp lý so với ánh sáng mặt trời, không bị ngợp ánh sáng che mặt ý tượng chính.

Đi tìm những không gian đẹp của điêu khắc thì giới rớt nhiều, những đất nước phát triển, điều kiện của họ đẹp về hình thức, ý tượng sáng tạo và chất liệu thì hiện sang trường, số tôn trường nghệ sĩ đã tạo nên nhiều tác phẩm vô giá mà đó giá trị thẩm mỹ trường tồn với thời gian.

Thì còn chúng ta, thì sao chúng ta chưa có những tác phẩm điêu khắc công nghệ tiên tiến và khúc triết của nghệ thuật môi trường. Tài năng , nghệ sĩ Việt mình đâu thiêu, hay tiến bộ, chúng ta đều cũng rớt nhiều. Vậy để làm cho nó trở về, có lẽ tạm nhìn của chúng ta bên ngoài chẳng khi ta không dám làm những tác phẩm vượt thời gian và thẩm mỹ. Những tác phẩm ca ngợi lãnh tụ xuất hiện nhiều, để tài chính tranh nhiều, công nông binh cũng nhiều, những ta tiếp hội thì giới hạn cũng làm nhiều những đất tài nghệ vậy những rớt nghệ thuật và có tính vượt thời

Nghĩ về không gian công cộng và nghệ thuật điêu khắc công cộng Việt Nam

Written by AHKI Bui

Tuesday, 15 June 2010 09:26 - Last Updated Wednesday, 16 June 2010 05:13

gian,xem mãi vẫn không thấy đáp.Chúng ta đang quá chú trọng lý do để bào chữa cho sự phát triển trì trệ ,nghệ sĩ hàng cũng để "đốt hàng"đây thôi,chẳng ai có tiền để làm tác phẩm lớn đâu.

Việt Nam có một nền văn hóa truyền thống lâu đời,tiếp cận với nền văn hoá phương Tây cũng lâu rồi,nhưng tác phẩm điêu khắc công cộng Việt Nam vẫn như một nhà bần sĩ,còn nhìn nhận về không gian không rõ ràng .những bức vẽ hai nam một nữ nhan nhẩn ra (mà em nào bao giờ cũng đứng đứ đừ và nhìn ngó cựa ra,thậm chí lố chố),số không còn vẻ tẻ duy có phải đã giết chết cái cảm xúc,sự sáng tạo bất tận mà nghệ sĩ nào cũng phải có.Thậm chí nghệ thuật điêu khắc công cộng Việt Nam là ở đâu,hỏi theo ai thì phát triển,không khó để tìm câu trả lời khi nghệ sĩ nghệ sĩ lao động và tẻ duy thối sè .

Vài suy nghĩ cho nghệ thuật điêu khắc công cộng ở Việt Nam,đều bị tẻ nghĩ đến làm còn xa lạ,hy vọng vào một sự đổi thay và phát triển của cuộc sống nghệ thuật của Việt Nam

Tác phẩm Công Đám Mây của nhà điêu khắc Anish Kapoor tại Thành phố Chicago-Hoa Kỳ